

Zvonkoví lidé (Ring-o-ding)

Marta Kubišová

Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
křídla vran, tisíc bran,
devět řek vede tam. Poslouchej...

Za bránou tisící, tam zvonková je zem
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej...

V ulicích z perleti a lístků okvětních,
domečky skleněné a z křídel motýlích
barevný vodopád,
má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej...

A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej...

Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
auta se vyhnou a kdo nemoh, může vstát,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej...

Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej...

Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
ring-o-ding, ring-o-ding,
ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej...

Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
pro váš pláč, pro váš smích,
ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej...

Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.